

اولین عید

محمد بهمنی

آخرین روزهای ماه رجب در هوای گرم تیرماه، سپری می‌شد. در هر کوچه و محله‌ای صحبت از رسیدن ماه شعبان بود و جشن‌هایش. بزرگترها گرچه دل شکسته اما منتظر، در فکر بساط جشن‌های شعبانیه بودند و کوچکترها هر روز قلک‌هایشان را به دست می‌گرفتند، مدتی نگاهش می‌کردند و به آن وعده می‌دادند که بالاخره ماه شعبان هم آمد. در کنار این همه امید، هر روز خبری از شهادت چند نفر از دوستان و آشناian از گوش و کنار می‌رسید.

شهر و روستا، کوچه و محله، بازار و خیابان، پر از خبرهای تلخ و شیرین آخرین ماههای مقاومت بود. «ان شاء الله آفایمان بیاید، همه چیز درست خواهد شد»، این سخنی بود که فراوان شنیده می‌شد، اما باز این بجهه بودند که فارغ از تمام هیاوهای، در انتظار رسیدن نیمة شعبان روزشماری می‌کردند، ولی هر بار که از خانه بیرون می‌آمدند تا به مسالان خود بازی کنند، عکس شهیدی دیگر بر دیوارهای محله خودنمایی می‌کرد. تا نیمة شعبان یک هفته بیشتر نمانده بود. بجهه‌ها در کوچه مشغول بازی بودند و چند نفر از بزرگترها در کنار بعالی سر محل به گفتگو مشفول بودند. کسی از راه رسید و چیزی گفت و رفت. یکی از بزرگترها گفت: حق با آقاست. عیدی برایمان باقی نمانده است.

بچه‌ها دست از بازی کشیدند. آفر صحبت از عید بود، همان چیزی که مدت‌ها منتظرش بودند، ولی چیزی دستگیرشان نشد. بچه‌ها کم کم به خانه‌هایشان رفتند. مادرها تمام پارچه‌های رنگی که برای جشن آماده کرده بودند به صندوقچه برگردانده بودند. می‌گفتند آقا فرموده‌اند که امسال عید ندارند.

تقرباً در خانه همه بچه‌ها کاغذهایی بود که در آن نوشته شده بود: امسال عید نداریم. رژیم برای ما عید باقی نگذاشته است. امام زمان هم از آن چه بر سر مسلمانان آورده‌اند، محزون هستند. آخر برگه‌ها هم امضایی بود که بچه‌ها بارها آن را دیده بودند: روح الله الموسوی الخمینی.

چند ماه بعد بچه‌ها قلک‌هایشان را شکستند و هر کدام چند شاخه گل خریدند و به استقبال امام خمینی به یهشت زهر رفتند.

تقریباً در خانه همه بچه‌ها کاغذهایی بود که در آن نوشته شده بود: امسال عید نداریم. رژیم برای ما عید باقی نگذاشته است. امام زمان هم از آن چه بر سر مسلمانان آورده‌اند، محزون هستند. آخر برگه‌ها هم امضایی بود که بچه‌ها بارها آن را دیده بودند: روح الله الموسوی الخمینی.

آن‌ان در بسیاری از فیلم‌های خود سعی می‌کنند به مردم القا کنند که یک فاجعه عظیم، جهان بشری را تهدید می‌کند و اتفاق و جنگ بزرگی به زودی خواهد داد و خیر و شر در مقابل یکدیگر می‌ایستند و چون مردم جهان قدرت مقابله با شر را ندارند، به آمریکایی‌ها پناه می‌خواهند و چون مردم جهان قدرت مقابله با شر را دارند، به خطر می‌اندازند تا فرشته نجات جهان بشری شوند.

آن‌ها آشنا ساخت و هم می‌توان هر واقعیتی را به صورت وارونه منعکس کرد. از زمانی که فیلم و سینما اختراع شد، قدرت‌های بزرگ جهان به این فکر افتادند که می‌توانند از این تکنولوژی برای منافع خود استفاده کنند. آنان با سرمایه‌گذاری کلان و گسترده کوشیده‌اند، خود را صاحب برترین قدرت سینمایی سازند تا بتوانند آن‌چه می‌خواهند به جهان دیکته کنند و اهداف خود را در جهان پیش بزنند. یکی از اهداف اصلی جهان غرب، بخصوص آمریکا این است که خود را آقای جهان معرفی کنند تا بر جهان حاکم شوند. آنان این هدف را با تبلیغ این که آنان نجات‌دهنده جهان هستند دنبال می‌کنند.

ظهور امام زمان عجل الله تعالی فرجه یکی از خطواتی است که آنان در پیش روی خود می‌بینند. فردی که با قیام خود، ظالم و ستم را تابود می‌سازد. آنان به شکلی خود را با این اتفاق بزرگ رو به رو می‌بینند و از این رو به مقابله با آن برخاسته‌اند. یکی از برنامه‌های آنان برای مقابله با اسلام و ظهور امام زمان عجل الله تعالی فرجه، این است که با سینما، چهره آن اسام را مخدوش کنند. آنان در سیاری از فیلم‌های خود سعی می‌کنند به مردم القا کنند که یک فاجعه عظیم، جهان بشری را تهدید می‌کند و اتفاق و جنگ بزرگی به زودی خواهد داد و خیر و شر در مقابل یکدیگر می‌ایستند و چون مردم جهان قدرت مقابله با شر را ندارند، به آمریکایی‌ها پناه می‌ورزند و آمریکایی‌ها بخصوص یهودیان با شجاعت، خود را به خطر می‌اندازند تا فرشته نجات جهان بشری شوند.

این تلاش در فیلم‌های نظری «نوسترا داموس»، «آرماگدون» و «روز استقلال» دنبال می‌شود. در فیلم نوسترا داموس که بر اساس پیشگویی فردی به نام «میشل نوسترا داموس» در راسته با ظهور امام زمان عجل الله تعالی فرجه ساخته شده، سعی کردۀ‌اند آن امام را فردی عرب، با چهره‌ای خشن نشان دهند که با فشار یک کلید، موشک‌های اتمی را به سوی اروپا و آمریکا می‌فرستد. هدف از ساخت این نوع فیلم‌ها، این است که ملت‌های آمریکا و اروپا، علیه ایران و مسلمانان بسیج شوند تا به خیال آنان، انقلاب جهانی حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه تحقق نیابد و ابرقدرتی آنان پایرجا بماند.

اهداف شومی که جهان غرب، بخصوص صهیونیست‌ها با مهارت و جذب دنبال می‌کنند، ما را به این فکر و می‌دارد که ما چه وظایفی در قبال امام زمان عجل الله تعالی فرجه و تبلیغات وسیع دشمنان ایشان داریم و آیا به وظایف خود عمل نموده‌ایم؟

اگر تلویزیون و سینما می‌تواند افکار مردم را تغییر دهد و غرب از آن بهره می‌برد تا خرافات و افکار پلید خود را به عنوان حقیقت در بین مردم جهان رواج دهد، ما چگونه باید در مقابل آن‌ها بایستیم؟ به نظر می‌رسد یکی از بهترین راه‌های مقابله با آن‌ها، ساخت فیلم‌هایی جذاب است که در آن‌ها واقعیت‌ها به نمایش در آیند.

با نمایش واقعیت‌ها به صورت همزمانان، همه تلاش‌های غرب علیه موضوع مهدویت، مانند قالب یخی در آفتاب گرم و سوزان آب می‌شود.

اما می‌تواند این فیلم‌ها این نجات‌بخش، اگر مردم جهان او را خوبی بشناسند، به او عشق می‌ورزند و از جان و دل او را می‌پذیرند.